

Význam HLA typizace, HLA antigeny

Geny lokusů jsou umístněné na krátkém rameně 6. chromozomu

HLA I.: A,B,C, geny kódují MHC I.

HLA II.: DP, DQ, DR geny kódují MHC II.

HLA III.: geny, které kódují proteiny účastnící se imunitní odpovědi

Vyšetření HLA-antigenů

- Stanovení HLA fenotypu vyšetřovaného jedince - **HLA typizace**. Dvě úrovně:
- Historicky starší **sérologická typizace** definuje MHC glykoproteiny, tj molekuly HLA exprimované na buněčných membránách.
- Novější **molekulárně genetická typizace** určuje HLA alely, tj sekvence nukleotidů kódující HLA antigeny.
- Metody molekulární genetiky -**DNA-typizační techniky**, přesnější než metody sérologické, precizní, rychlé, nízká cena – postupné prosazení v rutinní HLA typizace. Např. v případě sérologicky určeného antigenu HLA-DR4 se může pomocí DNA typizace odhalit jednu z dvacetišesti alel, které sérologické specifity DR4 odpovídají.
- V současnosti již nahradily sérologickou typizaci **HLA II. třídy** (HLA-DR, DQ, DP) a v dohledné době pravděpodobně specializované přejdou na DNA techniky také při typizaci **HLA I. třídy**. (HLA-A, B, C).

- Sérologická typizace - soubor diagnostických protilátek (antisér), reakce s jednotlivými HLA antigeny, popř. se skupinami antigenů. Sestava anti-HLA protilátek (tzv. typizační panel) musí obsahovat takový počet protilátek, aby se mohly **jednoznačně určit jednotlivé sérologické specificity**.
- Tak např. panel olomoucké HLA laboratoře k typizaci HLA I. třídy obsahuje přes 50 protilátek k určení 14 HLA-A antigenů, přes 100 protilátek k určení 29 HLA-B antigenů a asi 15 protilátek k určení 10 HLA-C antigenů.
- Počet protilátek je vždy vyšší než počet antigenních specifit, protože některé protilátky jsou polyspecifické, tj. reagují s více antigenními specifitami. Protilátky pocházejí od **aloimunizovaných** dárců. Vesměs ze sér odebíraných matkám, u kterých došlo v důsledku opakovaných těhotenství k imunizaci HLA-antigeny svého partnera. Při sestavování panelů se využívá také protilátek monoklonálních.

Sérologická typizace HLA antigenů

tj určení molekul HLA antigenů exprimovaných na lymfocytech pomocí lymfocytotoxicického testu

Laboratorní postup:

- Pacientovi se odebere 10ml venózní krve do zkumavky s heparinem
- odeslána do laboratoře k izolaci lymfocytů, živé lymfocyty se přikapou do 60-ti jamkových destiček s předkapanou anti-HLA protilátkou
- V případě shody mezi protilátkou a antigenem přítomným na lymfocytární membráně se Ab na testovanou buňku naváže, nepřítomnost Ab - k vazbě nedojde.
- Vazba se zviditelní přidáním do všech jamek **králičí komplement - usmrcení pouze buněk s navázanou Ab** (pozitivní reakce), ostatní buňky zůstávají intaktní (negativní). **Pozitivní i negativní reakce hodnotíme mikroskopicky po vitálním barvení buněk (zviditelní živé buňky na úkor usmrcených).**
- vzhledem k časté polyspecifitě protilátek je k vyhodnocení potřeba zkušenosti s reaktivitou panelových Ab.
- V některých laboratořích používají **průtokového cytometru** k určení jednotlivého antigenu (např. HLA-B27) v rámci diferenciální diagnostiky.

- panelová sestava DNA diagnostik (oligonukleotidy nebo PCR primerové páry komplementární k nukleotidovým sekvencím jednotlivých alel, resp. skupin alel). Počet používaných typizačních oligonukleotidů od několika desítek do stovek v závislosti na HLA-lokusu a na požadované přesnosti rozlišení **a) na úrovni jednotlivých alel (vysoké)** nebo **b) na úrovni skupin alel** zhruha odpovídajících sérologickým specifitám (**nízké**).
- př. komerční kit fy. Dynal obsahuje 24primerových párů k rozlišení 44 HLA-DR alel, resp. skupin alel, oxfordská metoda používaná v olomoucké laboratoři k typizaci HLA I.třídy obsahuje 103 primerových párů.

Molekulárně-genetická typizace HLA-antigenů

tj. určení nukleotidových sekvencí HLA alel pomocí PCR amplifikace se sekvenčně specifickými primery (PCR-SSP)

Laboratorní postup:

- Pacientovi se odebere 10ml krve do zkumavky s EDTA.
- z krve se extrahuje DNA, jako substrát v řadě PCR reakcí, z nichž každá **obsahuje primerový pár specifický k sekvenci určité HLA-alely**.
- **pozitivní reakce** - vyšetřovaná DNA obsahuje sekvenci příslušné alely, primery se k ní naváží po celé své délce, PCR amplifikace, vznik PCR produktu
- **negativní reakce** - daná alela ve vyšetřované DNA není přítomna, k vazbě primerů a následné amplifikaci nedojde
- Pozitivní a negativní reakce se hodnotí nejčastěji elektroforézou PCR produktů: elektroforetický gel obsahuje barvivo etidium-bromid, vmezeření do DNA; po ozáření UV světlem barvivo zviditelní svítící proužky na gelu.
- HLA alely vyšetřovaného pacienta určíme podle toho, se kterými PCR primery jeho DNA pozitivně reagovala

Význam HLA typizace pro transplantace

Vyšetření poskytuje podklady k výběru optimálního páru dárce-příjemce

- A) transplantace ledvin
- B) transplantace kostní dřeně (TDK)

transplantace ledvin

je podstatná kompatibilita v lokusech HLA-A, B, HLA-DR
(MHC II.)

Př. odlišnost v jediné antigenní specifitě HLA-DR negativně ovlivňuje přežívání štěpu

- **Postup:**

1. u všech čekatelů, tj pacientů chronického dialyzačního programu je dopředu vyšetřen HLA fenotyp
2. ten je evidován v pražském centru na tzv čekací listině.
3. v sérech čekatelů jsou každé 3 měsíce vyšetřovány Ab proti HLA antigenům (ty se objevují u nemocných často u opakovaných transfuzí, např. v důsledku těhotenství či opakované transplantace).
4. vyšetřovaná séra čekatelů jsou distribuována do regionálních laboratoří k provedení cross-match (křížová zkouška) při vlastním výběru optimálního páru

- **V případě výskytu dárce:**
 1. Spádová HLA laboratoř okamžitě vyšetří HLA fenotyp dárce a sdělí jej centru.
 2. Centrum zadá fenotyp dárce do počítače k provedení výběru **50** potenciálních příjemců, vyhovující **výběrovým kriteriím**:
- **a)**Kompatibilita v ABO systému **b)**HLA kompatibilita **c)**urgentnost indikace **d)**doba čekání na transplantaci

Jména čekatelů sdělí centrum spádové HLA laboratoři, která provede **cross-match** příjemců.

Cílem je zjistit:

1. zda čekatelé nemají Ab proti HLA antigenům dárce
2. **zkouška:** séra vybraných čekatelů se inkubují s lymfocyty dárce, jsou –li Ab v séru přítomny, navází se Ag lymfocytů dárce (**pozitivní reakce**), přidá se králičí komplement - hodnocení přežitých buněk
3. pozitivní výsledek křížové reakce transplantaci kontraindikuje
4. jména pozitivních čekatelů jsou nahlášena do centra a ze seznamu vyloučena
5. v konečném rozhodnutí se zohledňuje vzdálenost místa odběru k místu transplantace
6. dva definitivně vybraní jedinci jsou uvědoměni a převezeni do transplantačních center.

- V ČR je současně **6 transplantačních center** provádějící transplantace ledvin sdružené v organizaci „český transplant“, která provádí i jiné transplantace.

TDK

Imunologické vyšetření před transplantací kostní dřeně

- TDK je indikována u stavů
- **1. při terapii primárních poruch kostní dřeně** (při těžkých imunodeficitech)
- **2. s primárně nebo sekundárně porušenou funkcí kostní dřeně** (u pacientů s malignitami-lymfomy, akutní leukémie, některé solidní nádory).
- **3. transplantace pacientům s malignitami po poškození hematopoetických buněk vyvolané vysokodávkovanou chemoterapií**
- **4. při léčbě jiných sekundárních poruch kostní dřeně** (aplastická anémie, stavy po ozáření)
- **5. u thesaurismós** (hromadění gangliosidu)

Specifita TDK:

Dárcovská dřeň obsahující mnoho imunokompetentních buněk, je transplantována pacientovi, jehož IS je vážně narušen primárním onemocněním. **Vždy dárcovské T lymfocyty pronikají do příjemcova organismu, který není schopen je eliminovat a vyvíjí se reakce štěpu proti hostiteli (GvHD)** se závažnými důsledky. Zasažení organismu je tím vyšší, čím více se buňky dárce a příjemce liší ve své HLA výbavě. Z toho důvodu se musí dodržet co nejvyšší stupeň kompatibility, **tj shodu ve všech HLA I. (A,B) a II. Třídy (DR,DQ).** (ideální mezi jednovaječnými dvojčaty nebo HLA identickými sourozenci). Hledání dárce se soustředuje nejdříve na nejbližší příbuzné

a) příbuzenské TKD b) nepříbuzenské TKD

- **Příbuzenské TKD**
- Z praxe pravděpodobnost výskytu HLA identického sourozence je 25%, neboť geny pro všechny HLA antigeny jsou přítomny na jediném 6. chromozomu. Pokud nemocný nemá HLA identického sourozence transplantace probíhá s menší pravděpodobností úspěchu **a) u rodičů b) od haploidentických sourozenců** (jeden HLA haplotyp je identický, druhý odlišný).

Nepříbuzenské TKD

Se uplatňuje pro větší část nemocných

Vyhledávají se dárce s identickým HLA fenotypem ve velkém souboru dobrovolných dárců (tzv. registru).

1.Centrální registr dárců KD Plzeň, 2.národní registr dárců KD Praha, 19 tisíc dárců. Vzhledem k velkému polymorfismu HLA systému zřídka (v 1/5 případů) se najdou identičtí jedinci na národní úrovni.

Národní registry se spojují na evropské i světové úrovni (**4 miliony registr. dárců**).

- **Další druhy transplantací:**
- **a)** plná kostní dřeň
- **b)** pluripotentní kmenové buňky (CD34+), které lze získat z dřeně nebo periferní krve, vzhledem k prevenci GvHD je výhodné transplantovat vlastní autologní (CD34+) tj. buňky odebrané pacientovi s malignitami ještě před nasazením vysokodávkované chemoterapie.
- **c)** zkouší se i transplantace z pupečníkové krve.

Další orgánové transplantace

transplantace srdce a plic a jater

HLA kompatibilita méně významná vzhledem k minimální exprese HLA antigenů na buňkách těchto tkání

transplantace rohovkové tkáně

na HLA kompatibilitu se nebере vůbec ohled

Význam vyšetření HLA pro diagnostiku chorob

- **Podstata:**

- s některými onemocněními se vyskytují určité HLA antigeny **častěji**, než v běžné populaci
- lidé s určitými HLA antigeny mají zvýšené riziko vzniku některých chorob
- choroby, v jejichž etiologii hraje důležitou roli imunitní systém, zejména **autoimunitní onemocnění**
- choroby, u nichž zatím žádnou významnější etiopatogenetickou vazbu k imunitnímu systému neznáme (maniodepresívní choroba, narkolepsie idiopatická skolioza a další)

■ **Mechanismus vzniku:**

- snad souvisí se schopností některých HLA antigenů různě účinně předkládat určité antigeny imunokompetentním buňkám imunitního systému
- **Jako relativní riziko označujeme:**
- V případě asociací chorob s HLA antigeny je rizikovým faktorem přítomnost některého HLA antigenu
- **Klinicky nejvýznamnější asociace (relativní riziko 87):**
- mezi revmatickým onemocněním ankylozující spondylitidou (Bechtěrevova choroba) a antigenem HLA-B27
- **další revmatické choroby vázané na Ag HLA B-27:**
- Reiterův syndrom, konjunktivitida, artritida s relativním rizikem 37.

Choroba	HLA antigen	riziko
Ankylozující spondylitis	B27	87
• Reiterův syndrom	B27	37
• Psoriatická artritis	B27	12
• Revmatoidní artritis	DR4	6
• Dermatitis herpetiformis	DR3	56
• Pemfigus vulgaris	DR4	14
• Myastenia gravis	B8	5
• Celiakie	DR3	19
• Goodpastureův syndrom	DR2	13

Krevní skupiny ABO a choroby

- **Hirszfeld, 1918:** „Existuje vztah mezi některými těžkými chorobami a krevními skupinami“
- Již v r. 1945 vyslovena hypotéza Ford, 1945: „Některé genotypy jsou odolnější vůči některým chorobám, jiné zase méně odolné.“
- Již v první polovině 60.let bylo známo **12** těžkých chorob, které vykazovaly spojení s krevními skupinami.
- **Forel a Helmbold, 1972:** Lidé s jistým typem krevní skupiny jsou buď odolní nebo naopak náchylní k některým infekčním chorobám: **lepra, TBC, lupus, černé neštovice, mor** apod. a k jistým chorobám parazitárním. Přitom je zřejmější, že lidé s krevní skupinou A jsou v jisté nevýhodě s krevní skupinou 0 nebo B.

- **Jörensen, 1974:** A sk. v porovnání s krevní skupinou 0, je nepoměrně častěji spojena s většinou **karcinomů, diabetes mellitus** atd. „V současných podmírkách v Evropě mají lidé s krevní skupinou 0 o 60%větší pravděpodobnost, že se dožijí 75 a více let, nežli se skupinou A.“

Inf. choroby	Vnitřní choroby
mor	karcinomy
černé neštovice	diabetes mellitus
Lues	infakt myokardu
TBC	zlomenina krčku femuru
lepra	perniciózní anémie
	revmatická horečka
	onemocnění žlučníku, ledvin
	Vředová choroba dvanáctníku a žaludku
	Ischemická choroba
	Asthma bronchiale
	atd